

ιμάτιον

Τετάρτη, 23 Ιανουαρίου 2013
11:14 μμ

Σημασία:

Εξωτερικό **ένδυμα** από την αρχαιότητα.

Ρούχο

Ένδυμα

ιμάτιον [ιμά-], τό, in form a Dim. of ἴμα (i.e. εἶμα), a piece of dress; in usage always of an outer garment, formed by an oblong piece of cloth worn above the χιτῶν, Ar.Ec.333, IG22.1524.205, al., D.24.114, etc.; λαμπρὸν ἰ. ἔχων Epich.[277]; θοιμάτιον by crasis for τὸ ἰμ-, Ar.Nu.179, al.; θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν D.19.314; ιματίων ἔλξεις Pl.Alc.1.122c; of the Roman toga, Plu.Brut.17, Cor.14: hence ἐν ιματίοις, of civilians, = togati, Id.Cam.10; but ἰ. Ἑλληνικόν, opp. the toga, Luc.Merc.Cond.25. 2. ιμάτια, τά, generally, clothes, Hdt.1.9, Pl.Plt.279e, D.27.10; by crasis, θαιμάτια Hippon.83.1, Ar.V.408 (Iyr.), Lys.1093; of grave-clothes, ἐν εἶμ. τρισὶ [θάπτειν] IG 12(5).593.2 (Iulis, v/iv B.), cf. Plu.Sol.21. 3. metaph., ιμάτια πόλεως τείχη Eust.1871.50. II. generally, cloth, Hdt.4.23, D.S. 14.109, Ael.VH8.7, Iamb.VP21.100. [ἰμ- in Att. Inscr., IG12.427, 386.18, 22.1514.16, etc.; εἶμ- ib.12(5) l.c. (εμ- lap.), 5(1).1390.16, al.(Andania, i B.C.), which is easier to explain, v. εἶμα, εἶματισμός.]

Εγκυκλοπαιδικά:

Το ιματιο εἶχε πολλές ἐννοιες, σχήματα και χρώματα

Στον πληθυντικο (τα ιματια) ἦταν μια **συνεκδοχή** που σημαίνει ὅτι και σήμερα τα ἐνδύματα, τα ρουχα.

Ετυμολογία:

Ἰμάτιο υποκοριστικό του ἴμα (ἢ εἶμα), ἀπαντάται με κράση το ιμάτιον = θοιμάτιον. Τι παραγεται ἀπό το ἀπαρέμφατο «εἶμαι» το υ ρηματος «εννυμι» (ὄχι το εἶμι) > εἶμα και τα ρηματα **μελανειμονεω** -ώ (Συνώνυμα:**πενθηφορῶ**)^{1083.72} και **λευχειμονεω** -ώ

Ἰμάτιον, a garment. — Like Εἶμα, εἶματος, from ἴεω, ἴω.

Ομοηχα

ἡμαρ γεν. ηματος

*αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἱ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμαρ.*

νόστιμον ἡμαρ=η ἡμερα της επιστροφης

Παράγωγα

Ιματιοφυλάκιον: η γκαρνταρόμπα, το βεστιάριον

ιμάσσω
ιματεύομαι
ιματηγός
ιματιδάριον

ιμάσσω
ιματεύομαι
ιματηγός
ιματιδάριον
ιματίδιον
ιματίζω
ιματιοθήκη
ιματιοκάπηλος
ιματιοκλέπτης
ιματιομίσθης
ιματιομισθωτής
ιμάτιον
ιματιοπαραλήμπτης
ιματιοπλύτης
ιματιοποιία
ιματιοπράτης
ιματιοπώλης
ιματιοπωλικόν
ιματιουργικός
ιματιοφόριον
ιματιοφορίς

Ξενόγλωσσα

Λατινικά vestimentum , Indumentum < Ελλ. Ενδυμα

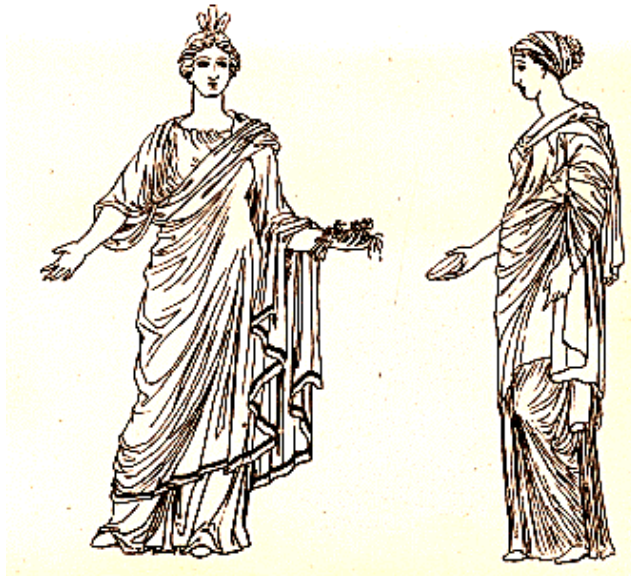
Ιταλικά vestito, indumento< Lat.. Indumentum , abito

Παροιμία:L' abito non fa il monaco = το ρασο δεν κάνει τον παπά.

Αγγλικά clothing, clothes

Γαλλικά vêtements, habit, costume

Εικόνες:

2

Η μελανειμονούσα Μετάνοια και η γυμνή Αλήθεια

Σάντρο Μποττιτσέλι, Η Συκοφαντία του Απέλλη, π. 1495, Πανακλήκη Ουφίτσι. Έργο βασισμένο σε περιγραφή έργου του Απέλλη, όπως αυτή δίνεται από τον Λουκιανό. Λουκιανού Περί του μὴ βραδίως πιστεύειν διαβολή

ΜΕΓΕΘΥΝΣΗ

Αριστερά: Γυναίκα ντυμένη με πένθιμα ρούχα (μελανειμονούσα, με μαύρα ρούχα), όλα κατάρρακωμενα -που συμβολίζει τη Μετάνοια και η Αλήθεια που είναι γυμνη δεν έχει τίποτε να κρύψει.

Περί του μὴ βραδίως πιστεύειν διαβολή

Ο Συμβολισμός του πίνακα

Στα δεξιά απεικονίζεται καθιστός σε έναν υπερυψωμένο θρόνο, σε μια ανοικτή αίθουσα διακοσμημένη με γλυπτά, ένας βασιλιάς, με μεγάλα γαϊδουρίσια αυτιά, στο πρότυπο του βασιλιά Μίδα. Ο άντρας τείνει το χέρι του στη **Συκοφαντία**, η οποία στέκεται ακόμη λίγο μακρύτερα, αλλά πλησιάζει. Πλάι του βρίσκονται δύο γυναίκες, οι αλληγορικές απεικονίσεις της **Άγνοιας** και της **Υποψίας** (ή της **Υπόθεσης**), που με ζήλο ψιθυρίζουν φήμες στα μεγάλα αυτιά του βασιλιά, πράγμα που υπονοεί την ανόητη φύση του.

Η **Συκοφαντία**, πλησιάζοντας από τα αριστερά, είναι μια ασυνήθιστα όμορφη γυναίκα, που έχει ωστόσο μία θερμή αύρα που υπονοεί την απάτη και την παρορμητικότητα. Στο αριστερό της χέρι κρατά έναν αναμμένο δαυλό, και με το δεξί έλκει έναν νέο από τα μαλλιά. Εκείνος τείνει τα χέρια στους ουρανοί και επικαλείται τους θεούς να καταθέσουν τη μαρτυρία τους υπέρ της αθωότητάς του. Το δρόμο στη Συκοφαντία δείχνει ένας άντρας με διαπεραστικά μάτια, μα χλωμός, παραμορφωμένος, και ρουφηγμένος σαν από μακροχρόνια ασθένεια. Πρόκειται για το **Φθόνο**. Δυο κοπέλες, προσωποποιήσεις της **Μοχθηρίας** και της **Απάτης**, ενθαρρύνουν τη **Συκοφαντία**, προσθέτοντας πινελιές στην ομορφιά της.

Ακολουθώντας με πένθιμη αμφίεση, με μαύρα πέπλα και ξέπλεκα μαλλιά, έρχεται η **Μετάνοια**. Κοιτά δακρυσμένη πίσω της, περιμένοντας με μια έκφραση ντροπής το πλησίασμα της Αλήθειας. Η **Αλήθεια**, γυμνή, δείχνει προς τα ουράνια. Η γύμνια της Αλήθειας τη συσχετίζει με τον αθώο νεαρό, του οποίου τα ενωμένα χέρια επικαλούνται επίσης μια ανώτερη δύναμη. Η **Αλήθεια** θυμίζει το κλασικό μοτίβο απεικόνισης της **Αφροδίτης**, καθώς και αυτές που ο ίδιος ο καλλιτέχνης έχει δημιουργήσει. Είναι πανέμορφη, σε αντιδιαστολή με την προσωποποίηση της Μετάνοιας, που είναι μια ηλικιωμένη, χτυπημένη από τη θλίψη γυναίκα, με τριμμένα ρούχα. Είναι γυμνή, καθώς δεν έχει να κρύψει τίποτα και η έκφραση του προσώπου της, όπως και η στάση του σώματός της, επικαλούνται την ουράνια δικαιοσύνη.

Φράσεις:

Χρηζει ματιου καινου

Αρχαιο λογοπαιγνι ο : η φραση

Χρήζει ματιού καινού =χρειάζεται καινούργιο ρούχο μπορεί να διαβάσει και
χρήζει ματιού και νου = χρειάζεται ρούχο και μυαλό, νου.

Ας μην ξεχναμε ότι οι αρχαιο θα το εγραφαν:

ΧΡΗΖΕΙΜΑΤΙΟΥΚΑΙΝΟΥ

Εναπόκειται στον ορθοτομούντα να το διαβάσει σωστά.

Παραγωγα:

ιματιδιον = φρακο (διπλος υποκορισμός) =μικρο ιματιδιο =μικρο μικρο ειμα.

μελανείμων, ον, γεν. μελανείμ ονος, μαυροφόρος /μαυροφορα , μ. ἔφοδοι the assaults of the black-robed ones (the Furies), A.Eu.375 (lyr.); μ. ἑορτή a public lamentation, D.H.2.19, cf. Plb.2.16.13, J.AJ16.8.6; cf. μελανοείμων.

Πβλ. δημοτικο [Όσο βαρούν τα σίδερα](#)

Αναφορές:

Εξέδυσαν με τα **ιμάτιά** μου
και ενέδυσαν με χλαμύδα κοκκίνην.
Έθηκαν επί την κεφαλήν μου στέφανον εξ ακανθών
και επί την δεξιάν μου χείρα εδωκαν κάλαμον
Ινα συντριψω αυτους ως σκευη κεραμέως .

Το Δοξαστικό των Αίνων της Μ. Πέμπτης

Με λογοκλοπες και παραποιήσεις των Ψαλμων του Δαβιδ.

Αλλά

ποιμανεις αυτους εν ραβδω σιδηρα ως σκευος κεραμεως συντριψεις αυτους

Ψαλμοί 2:9

Σημ. Η συντριβη **ως σκευη κεραμεως** γινεται με ράβδον σιδηράν.

εθηκας επι την κεφαλην αυτου στεφανον εκ λιθου τιμιου

Ψαλμοι 20:4

Βιβλικη Αγανάκτηση

Η Παλαια Διαθήκη περιγράφει ένα σχήμα για την ενδειξη βαθύτατου πένθους ή οργής και αγανακτησης: ήταν **το σχίσιμο των ρούχων** (ιματίων) και η ενδυση με [σάκκο](#) και η παράλληλη ρίψη (κατάσπασις, επιπασις) σποδού (στάκτης) ή χώματος επι της κεφαλής.

Γεν. 37.29 και 34 , Ιησους του Ναυη 7.6, Κριταί 11:35, Β'Σαμουήλ 1:11 και 13:31, Α' & Β'Βασιλέων συχνά, Εσθηρ 4:1, Ιωβ 1:20

Το ιδιο κανει και ο Καϊάφας στην Καινή Διαθήκη όταν διαπιστώνει ότι ο Ιησους εβλαστήμησε το ονομα του Κυριου.

Τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων: "εβλασφημησεν τι επι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν, τι υμιν δοκει; οι δε αποκριθεντες ειπαν "ενοχος θανατου εστιν".

Ματθ.26.65

Στηρηχθηκαν στο

Λευιτικό 24:16 (Βάμβας)

16 και όστις βλασφημήσῃ το ὄνομα του Κυρίου, ἐξάπαντος θέλει θανατωθῆ· με λίθους θέλει λιθοβολήσῃ αὐτόν πάσα ἡ συναγωγή· ἄντε ξένος, ἄντε αὐτόχθων, ὅταν βλασφημήσῃ το ὄνομα του Κυρίου, θέλει θανατωθῆ.

Πιθανόν να μην έσκιζαν κυριολεκτικά τα ρούχα τους. Γιατί να το κάνουν άλλωστε; Υποθέτω ότι έκαναν το σχήμα (χειρονομία) του σχισίματος των ρούχων. Όπως κάνουμε και σήμερα:τραβω τις γροθιές μου μπροστά στο στήθος μου σαν να σχίζω τα ρούχα μου.

Δήλωση ότι θα επιδείξω την μεγίστη δυνατή αγανάκτηση. Με χειρονομία δηλώνω την διαδικασία που θα κάνω. Δηλ. θα σκισω τα ρουχα μου, θα βάλω και σάκκο και θα ρίξω στάκτη στο κεφάλι μου. Όλα βέβαια μένουν στα λόγια.

Η φραση έχει παραμεινει και ως λόγια φράση σημερα για καποιον που αγανακτει συκοφαντουμενος. Πχ. Ο υπουργος διαρηγνύει τα ιματια του και ισχυριζεται ότι ουδέποτε ελαβε γνώση του γεγονότος.

Παράβαλε και την κοινή έκφραση "βγήκα από τα ρούχα μου" που λειτουργεί ως ευφημισμός, και που σημαίνει εμμέσως "έβγαλα τα συνήθη ρούχα μου και φόρεσα μαύρα"

Το σχισιμο των ρουχων σημαινει ότι αποβάλλω την πολυτέλεια και ο σάκκος και η στάκτη δειχουν την ταπεινωση και υποταγή στη θεληση του θεου αλλα και την λυπη, το πενθος.

Τα βάφω μαύρα

Η αλλαγή ρουχων με απλούστερα συνήθως μαυρα, ήταν Ελληνική παράδοση ήδη από την εποχή του Ομήρου.

- 1) Είναι γνωστό το κόλπο του Θηραμένη που περιγράφει ο Ξενοφών στα Ελληνικά του σελ. 58

περὶ τὸν Θηραμένην παρεσκευάσαν ἀνθρώπους μέλανα ἱμάτια ἔχοντας καὶ ἐν χρωῖ κεκαρμένους πολλοὺς ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἤκοιεν, ὡς δὴ συγγενεῖς ὄντες τῶν ἀπολωλότων, καὶ Καλλίξενον ἐπεισαν ἐν τῇ βουλῇ·

- 2) Και την Τραγωδία Ορέστης του Ευριπίδη στ. 458 όπου ο Σπαρτιάτης Τυνδάρεω έρχεται με μαύρο πέπλο και πένθιμη κουρά για την θυγατέρα του.

Χορός

καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδι

ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος

κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.

- 3) Αισχύλου Περσαι 607-699

3. ΑΙΣΧΥΛΟΣ, Πέρσαι 607-699

Στην τραγωδία του Πέρσαι, ο Αισχύλος παρουσιάζει μια νεκρομαντική τελετή στην περσική πρωτεύουσα, μετά τα νέα της ήττας στη Σαλαμίνα (480 π.Χ.). Η βασιλομήτωρ Άτοσσα βγαίνει από το βασιλικό παλάτι **με μαύρα ρούχα**, φέροντας χοές: γάλα, μέλι, αγιασμένο νερό, κρασί, και ελαιόλαδο, μαζί με ένα στεφάνι. Αποθέτει το στεφάνι στον τάφο του συζύγου της Δαρείου και προσφέρει σπονδές.

Το χρωματιστό ρουχο είναι προσχαρο. Το μαυρο δεν είναι χρώμα αλλά η παντελής έλλειψη χρώματος. Αρα το αντιθετο της χαράς: η θλιψη. Πβλ. Την συγχρονη φράση «**τα βάψαμε μαυρα**» ή «**δεν θα τα βάψουμε μαυρα**» που σημαίνουν αντιστοιχα **πενθουμε** ή δεν θα πενήσουμε, **δεν θα στεναχωρηθουμε ιδιαιτερα**.

Μεχρι προσφατα τα καθαριστηρια ρουχων εγραφαν "ΒΑΦΕΙΟΝ - ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ" επειδη όταν πενήθουνσαν οι γυναίκες «τα έβαφαν μαυρα» [ενν. τα ρούχα τους].

Στην Δημοτικη ποίηση έχουμε σχετικα παραδείγματα:

Όσο βαρούν* τα σίδερα
Βαρούν* τα μαύρα ρούχα
Γατι τα φορεσα κι εγω**
Για μιαν αγάπη που' χα.

---

* Εχουν βάρος δηλ. ζυγίζουν

**Σαν ένδειξη βαρύτατης στεναχώριας, σαν να είχε πεθάνει κάποιος δικός μου.

Το μελανειμωνέω -ώ των αρχαίων (φέρω μελαινα ειματα, ιματια) εγινε σημερα μαυροφορώ και η μελανειμονουσα λεγεται μαυροφόρα. Μαυροφορώ γατι πενήθω εκτος της εξαιρεσης που περιγραφει το τραγουδι της Προποντίδας:

Αυτά τα μαυρα που φορείς
Δεν τα φορείς για λύπη
Μον' τα φορείς για εμορφιά
Και για ζαριφιλικι

Προλήψεις: Τα μαύρα ρούχα τα φορούσαν παλιότερα στις κηδειες σαν παραλλαγή -για να προφυλαχτούν απ' το πνεύμα του νεκρού.^{2069.124}

Το μαυρο φορεμα ηταν συνωνυμο της λυπης και της δυστυχίας. Σε πολλα μερη της Ελλάδας και συνηθέστερα στην Πελοποννησο, το επιθετο "μαυρος" σημαινει ο πενήθων και κατ'επκταση ο δυστυχής, ο τάλας, ο ταλαιπωρος, ο χαρασκαμένος, ο καυμένος (Βυζ κεκαυμενος, σημερα Καμενος). Αυτό δημιουργησε το προθεμα Μαυρο- πολλων επωνύμων πχ. Μαυρομιχάλης, Μαυροκορδάτος, το σκετο επωνυμο Μαυρος, αλλά και τη σχετλαστικη φραση "Όχι τι έπαθα ο μαύρος"

Πβλ. ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΑΚΙ

θάλασσα που τον έπνιξες,
της κοπελιάς τον άντρα,
κι η κοπελιά είναι μικρή,
και δεν της πάν' τα μαύρα,

Η Καινή Διαθήκη γεμει φράσεων με το ιματιον (που σημανει ρουχο κάθε ειδους) αυτή η γενικοτητα μας στερει από πηγες για τα διαφορα ρουχα της εποχης

ΊΜΑΤΙΟΝ 2440

- Μτ 5 40 ἄφες αὐτῷ κ. τὰ ἱμάτιον
9 16 οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκουσ ἀγνά-
φου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ·
αἶρει γὰρ τὸ πλῆρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τ. ἱματίου
20 ἤψατο τ. κρασπέδου τ. ἱματίου αὐτοῦ
21 εἰάν μόνον ἄψωμαι τ. ἱματίου αὐτοῦ
14 36 ἵνα μόνον ἄψωνται τ. κρισπέδου τ. ἱματίου
αὐτοῦ
17 2 τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὴ
φῶς
21 7 ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια
8 ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ
24 18 μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον
αὐτοῦ
26 65 τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
27 31 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
35 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

Κατὰ Ματθαίου

- 2 21 οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκουσ ἀγνάφου ἐπιράπτει
ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν
5 27 γυνὴ . . . ἤψατο τ. ἱματίου αὐτοῦ
28 εἰάν ἄψωμαι κἄν τ. ἱματίου αὐτοῦ
30 τις μου ἤψατο τ. ἱματίου;
6 56 ἵνα κἄν τ. κρασπέδου τ. ἱματίου αὐτοῦ
ἄψωνται
9 3 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα
10 50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
11 7 ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν
8 πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν
ὁδόν
13 16 μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ
15 20 ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
τὰ ἴδια ἱμ. αὐτ., Γ
24 διεμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

Κατὰ Μάρκου

- 5 36 οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας
ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν
6 29 ἀπὸ τ. αἰροντός σου τὸ ἱμάτιον
7 25 ἀνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιε-
σμένον;
8 27 χρονῷ ἱκανῷ οὐκ ἐνεδύσατο ἱμάτιον
44 ἤψατο τ. κρασπέδου τ. ἱματίου αὐτοῦ
19 35 ἐπιδίψιντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τ. πῶλον
36 ὑπεστρώνονον τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν ἐν τῇ ὁδῷ
22 36 ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
23 34 διεμερίζομενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον
κλήρον
13 4 ἐγείρεται ἐκ τ. δείπνου κ. τίθησιν τὰ ἱμάτια
12 ὅτε . . . ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
19 2 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν
5 φορῶν . . . τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον
23 οἱ οὖν στρατιῶται . . . ἔλαβον τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ
24 διεμερίσαντο τὰ ἱματία μου ἑαυτοῖς

Κατὰ Λουκᾶν

- 13 4 ἐγείρεται ἐκ τ. δείπνου κ. τίθησιν τὰ ἱμάτια
12 ὅτε . . . ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
19 2 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν
5 φορῶν . . . τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον
23 οἱ οὖν στρατιῶται . . . ἔλαβον τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ
24 διεμερίσαντο τὰ ἱματία μου ἑαυτοῖς

[ΑΚΟΥΣΑΤΕ](#)

Βλ. επίσης [ΕΒΡΑΙΚΑ ταφικά ηθη](#)

Ποίηση

Ποῖον **μάτιν** μ' έραψες , ποῖον δίμιτον μ' έποικες;

Πτωχοπροδρομικά 1.46

Αλλα και στο Δημοτικό της Κυπρου «Ο Κωσταντάς»

Κὴ ἀπολοᾶτ' ὁ Κωσταντᾶς τοῦ νερούλλικου καὶ λέει·
κὴ ἀπόμεινέ μ' ἀνῆψί μου νὰ μ'μπῶ νὰ τὴν ἀλλάξω,
γιὰ τί θὰ ῥέσσης 'πὸ χωρκὰ καὶ θὰ μ' ἀναελοῦσιν.
'Ανάλλαχτην τὴν ἔθελα κὴ ἀνάλλαχτην τὴν παίρνω·
'έν σοῦ πιστέδκω, Κωσταντᾶ, καὶ 'ς τὸ σπαθὶν ἀν' μύσης.
ἔσσω νὰ μ'μπῆς νάρματωθῆς νὰ 'ἔκῆς νὰ μὲ σκοτώσης.
Καὶ φέρ' τὴν φέρ' τὴν, Κωσταντᾶ, κὴ ᾶς ἦναι μὲ τὸ **μάτιν,**

Εδώ το μάτιν = ιμάτιν, το ιμάτιο.

Βιβλιογραφία

1083 ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΡΓΥΡΗΣ -ΛΕΞΙΚΟ ΣΠΑΝΙΩΝ ΛΕΞΕΩΝ -- ΦΕΡΕΝΙΚΗ

2069

Τίτλος: ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Συγγραφέας: ΛΙΖΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Εκδότης:ΑΧΡΗΣΤΗ ΓΝΩΣΗ

Έτος:2008

4/10/2013

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis
